

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 88/2023
09.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела превара у обављању привредне делатности у саизвршилаштву из члана 223. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Будимира, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 19/22 од 08.12.2022.године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Будимира, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 19/22 од 08.12.2022.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 25/22 од 11.07.2022. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела превара у обављању привредне делатности у саизвршилаштву из члана 223. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по једне године, у које казне је окривљенима урачунато време проведено у притвору и то окр. АА од 30.11.2018. године до 18.01.2019. године и од 25.06.2022. године до 11.07.2022. године, а окр. ББ од 05.08.2020. године до 16.08.2020. године. Поред тога, окривљени су осуђени на новчане казне у износу од по 100.000,00 динара, које су обавезани да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и одређено је да уколико окривљени новчане казне не плате у наведеном року да ће исте бити замењене казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени АА и ББ су обавезани да општећеном „АСР Mobile“ доо Београд солидарно плате износ од 774.028,75 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Поред тога окривљени су обавезани на солидарно плаћање трошкова кривичног поступка – вештачења, у износу од 27.750,00 динара и суду на име паушала износ од по 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 19/22 од 08.12.2022.године, делимичним усвајањем жалби браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ, преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 25/22 од 11.07.2022.године, у погледу правне оцене дела, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу противправне радње окривљених за које су оглашени кривим наведеном пресудом, правно квалификовао као кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које кривично дело их је осудио на казне затвора у трајању од по једне године, у које казне је окривљенима урачунао време проведено у притвору и то окр. АА од 30.11.2018. године до 18.01.2019. године и од 25.06.2022. године до 11.07.2022. године, а окр. ББ од 05.08.2020. године до 16.08.2020. године, поред тога окривљени су осуђени на новчане казне у износу од по 100.000,00 динара, које су обавезани да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и одређено је да уколико окривљени новчане казне не плате у наведеном року да ће исте бити замењене казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су у преосталом делу жалбе одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 19/22 од 08.12.2022. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Будимир, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те преиначи пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 19/22 од 08.12.2022. године, тако што ће одбити оптужбу услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења или исту укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлуку пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде

против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, из разлога што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалifikације кривичног дела, квалификујући исто као кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Бранилац у захтеву наводи да је јавни тужилац дана 28.12.2018. године, против окривљених поднео оптужни предлог Кто 128/18, због постојања оправдане сумње да су извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ и истог дана поднео нов оптужни предлог Кто 128/18 од 27.12.2018. године којим окривљенима ставља на терет кривично дело превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 2. у вези става 1. КЗ. Бранилац даље истиче да је кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. КЗ, према Кривичном законiku који је важио у време извршења кривичног дела, престало да постоји последњим изменама закона од 28.02.2018. године. Како је наведено кривично дело извршено у периоду децембра 2011. године и како је неспорно утврђена штета у износу од 774.028,75 динара, то је, по одредбама члана 103.ст.1 тач.6 КЗ и 104. ст.6 КЗ наступила застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело. Дакле, како је од времена извршења кривичног дела до тренутка подизања оптужног акта прошло више од шест година, исто је застарело, независно од чињенице које се тичу измена оптужног акта и стављања на терт окривљеном другог кривичног дела из чл.223. став 2. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је жалбене наводе оценио као неосноване и у образложењу пресуде Кж1 По1 19/22 од 08.12.2022. године дао јасне и довољне разлоге за свој став да у конкретној ситуацији није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, (страна 3, девети став и страна 4, први и трећи став, другостепене одлуке), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Осталим наводима захтева бранилац истиче да је одлуком о кривичној санкцији повређен закон у смислу члана 439. ЗКП, која повреда представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, али исту не образлаже. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходнио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и

правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на које се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање и оцену ове повреде, није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Будимира, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић